

AKATALPA

Ocak 2019 - Sayı 229

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Türker ÖZŞEKERLİ

YANLIŞ ANLAMA

yanlış anlama!
kazanan hepsini alır
hecelediğin her şey zaten ufalanmış bir saat
sığmıyor çuvala an be an azalıp durmak
büyüyor kalbimin bakır yorgunluğu
olası bir direniş içindi doğa
kursağında iki üç kanat çırpınışıyla
zar zor topluyorum mekândaki arzularımı

yanlış anlama!
dünya tanımlanmamış bir dağınıklık gibi geliyor bana
ağzımın kenarında çırpınıyor gülüşü
hayallerimin kıyısı çiçekten bir biçim alıyor
yeniden kuruyor gerçekliğini masa
yeniden arzuluyor anlamı işçi
yaşamı geri geri park etmek bize kalıyor

şey' kusura bakma
korktuğum sen değilsin
beynimin içerisinde sürtünen kuruluk aslında
kim istemez yaşamayı ama ölmeye de var mısın?
sokağa doğru kara bir trenin gölgesi gibi
kuralına uygun yaşanmıyor nasılsa bu rüya

yanlış anlama
koparıp atabilmek
biraz yalnızlığımıza patladı da
dokunduklarımızı gözlerimizle sevdiğim bu tuzak
şey' kusura bakma
hüzün benim kesğim
uykuya daldığım anda ahşap bir acıyla
derken ikinci yeni elden ele
yakınıma büyük bir tutarsızlıkla yaklaşıyor
sızı desen sızı değil, böcek desen böcek değil
öznelerin içerisinde
paslı nallarıyla yüzüme doğru
tepinen insan başlı bir at kişniyor...
belli ki yarası yeniden kanayacak

Mehmet Mümtaz TUZCU

SARP ETEKTE BARUT PETEĞİ

Tetik, horoz... 1000 carcur, 1000 mermi maytabında
Kovan tepmiş çeliğin yakut saçan kanında
Deldiğim kafatası dağıtsın mı dokuyu
Yoksa gölet mi kursun kırık boynun yanında
Mitralyözün ardında bunu tartışıyoruz
Yağmayı dostu seçmez 40 sırsız kısır ayna

Hüseyin ALEMDAR

ERGİN GÜNÇE'VÂRİ DÖRT MODERN DÖRTLÜK

Artık mandolinle bile sevindiremem kızlarımı
şifalı taşlara rağmen korkudan yedi taş ömrüm:
Akik bazalt ceroit, anjelit bronzit Cevşenî, !Zebercet
sadece nikâhsız karım biliyor giderek azaldığımı

Zina ve kahkaha günleri bana göre değil, ölüm hiç değil
gürültünün Allahını çıkararak soluyor yanaklarım işte
vakitler incelikler jesti yapa yapa içimde boğuldum
kadın mahşerine batan şu deliyozlardan biri bile ben değil

Kuyumdan çekilen sular aşu suyu ve pastörize kan suyu
artık aşu tutmaz içimdeki gurbet ve Ankara--nafile!
Kavun tadı sıksanız da ömrüme bana düşen aşkı yüceltmek
hem Al Pacino'ya benzerim biraz tek gün'âh'im Kadın
Kokusu

Hazzım ve hüzünlerim âh yalan bu dünyaya neşterim olsun
Neşet gitti gideli nasılsa kimse türkü bıçağıyla için kesmiyor
olur da uçak kazasında ölürsem şiirlerimi sadece kızlar
okusun
Beyoğlu Bozlağını yazmadan ölürsem mezarıma taş konsun

Çukurcuma, 8 Kasım 2018/

Döndü Açıköz, Necati Albayrak, Hüseyin Alemdar, Serap Aslı Araklı, Mustafa Atapay, Dilek Bayram, Hüseyin Çomak, Erdiç Dinçer, Ahmet Şerif Doğan, Oresay Özgür Doğan, Çınar Ekiz, Osman Serhat Erkekli, Senem Gökeli, Nursel Güler, Nihan Işiker, Erkan Kara, Selami Karabulut, Muammer Karadaş, Ayfer Karakaş, Zabit Karaköse, Levent Karataş, Beytullah Kılıç, Hızır İrfan Önder, Recep Özgen, Türker Özşekerli, Hüseyin Peker, Mehmet Rayman, Muharrem Sönmez, Şerif Temurtaş, Mehmet Mümtaz Tuzcu, Hakan Unutmaz.

GÜNÜMÜZ TÜRK ŞİİR DÜNYASI ÜZERİNE

Osman Serhat ERKEKLİ

Ortalık dirsek ve yatak teması ile bir yere gelen şaircikler ile dolu. Büyük ödüllere bile alabiliyorlar. En az iki bin kişi kâğıtlı neşriyat mecrasında şiir çoğaltıyor. Bunların çoğu doksandokuz depreminde ölen Uslu eniştemin deyişi ile kalay yapmıyor af edersiniz göt çalkalıyor. Son yıllarda küçük İskender, Hüseyin Alemdar, Serdar Koçak, Yeprem Türk, Yücel Kayıran, Şeref Bilsel, Gökhan Arslan, Ozan Öztepe, yakınım olduğundan çekinerek belirtiyim Sevil Avşar, beğendiğim şairler arasında yer aldı.

İlk şiirleriyle parlayıp sönen Çağdaş Keçeci, Serkan Ozan Özağaç, Ersan Erçelik, Ozan Kaçar, Mehmet Cengiz gibi isimleri artık göremiyorum. Mehmet Cengiz'de küçük İskender tesiri vardı. Erkut Tokman'da Türkiye'ye özgü bir hava bulamıyorum. Son bir yıldır manilerini okuduğum Ramis Dara'nın Toprak Destanı'nı çok beğendim. Halk şirinin aşılamaz olduğunu gösterdi. Devam etmek de bir kabiliyet. Elli yıldan beri, 1968'den beri okuduğum dergi ve kitaplarda belki elli bin isme rastlamış unutmuşumdur. Takip ettiğim diğer şairler Karadeniz'de Hayati Baki, İlyas Tunç, İrfan Yıldız, Kenan Sarıalioğlu, Ege'de Mehmet Sarsmaz, Hüseyin Peker, M. Mahzun Doğan, Altay Ömer Erdoğan, Ankara'da Abdülkadir Budak, Ramazan Teknikel, Murat Karacan, İstanbul'da Haydar Ergülen, Enis Batur, Yaşar Miraç, İsmet Özel, Sezai Karakoç, Zafer Acar, Aykut Nasip Kelebek, Lale Müldür, Arife Kalender, Oya Uysal. Masabaşı olduğu için Hilmi Yavuz'a, aynı şiiri çoğaltan Veysel Çolak'a ısınmadım.

Yahya Kemal'den bugüne gelen Batı tesirindeki şiirimizde neredeyse Fazıl Hüsni'den ve Sedat Umran'dan başka Batı kopyacısı olmayan orijinal şair yoktur. Bu ikisi ile ne saadet ki yakın dostluğum oldu. Fazıl Hüsni'nün biraz Necip Fazıl koksa da *Çocuk ve Allah'ı* ile Sedat Umran'ın *Leke'si* büyük eserlerdir. Orhan Veli ve Nâzım Hikmet şair doğmuş olsalar da orijinal değillerdir. Batı taklidinin şahikası İkinci Yeni ve Seksen şiiri şiirimizi 2001 yılına kadar imge salatasının göbeğine getirdi. Bizim beş on şair arkadaş ile imzaladığımız Yenibinyıl Şiir Bildirisi, aynı adlı dergimiz Haziran 2001 sayısında neşr olunduktan birkaç ay sonra imge salatası bitti; ortalık anlatımcı şiirler ile doldu. O metinde ve diğer yazılarımda da belirttim; şiirden buluşu anlıyorum; bu elbette ilgi olarak abartılan istiareyi dışladığım anlamına gelmez. Buluşa verdiğim diğer isimler de şiirsel içerik ve kendinden şiirdir. Gençlere kirlenmekten, ortalıkta sık görünmekten uzak durmayı, eser vermeye çalışmayı ve gerçek ustaları okumayı öğütlerim.

19 Aralık 2018

Şair

REFİK DURBAŞI

kaybettik.

Erzurum-Pasinler, 10.02.1944 - İstanbul, 30.11.2018.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz...

Muammer KARADAŞ

BİR DALGIN İSTANBUL

Yırtılmış bir yürekte fişkıran tan
Alaca bir kuşun yazgısı olacak birazdan
Salaş meyhanelere de doğardı güneş
O karanlık yaşlı yalılar arasından
Boş, solgun bir kâğıttır da kekre umut
Islak zindan köşelerinde Bizans'tan kalan
Bir pankart gibi asılır iki minare arasına
Dağılır az sonra akşamdan kalma martılar
Savrulmuş inciler gibi nöbet yerlerine
Ve gece iniltileyle gömülür yavaş yavaş
Cesetlerle süslenmiş derin sularına Boğaz'ın

Ah kör olası ekmek parası
Yoksa çekerler miydi kahrımızı
Gecenin militanları o garsonlar
Açılırdı paslı bir makas keserdi karanlığı
Kapanırdı makas kan damlayarak
Asılacak adamlardık yasadışı, töre dışı
Fırar etmiştik uzun, yorgun bir tarihten
Sanki bu kent hep İstanbul'du
Sekiz bin yıl önce kurulmuştu
O zamanlar süt dişleriyle bengisuydu

San Boğaz'daydık; makasın sol bıçağı
Yara yara ilerledi köhne, kimliksiz bir sıcağı
Bir mahalledeydik oysa bayırda
Kirlili gecekondularda yürekli işçiler
İstanbul'u yaratan, ilmik ilmik dokuyan,
Öyle çok içmişti ki dilsiz, sefil Osman
Masaya düşmüş başını kaldırdı bir ara
Dedi ki: "En değerli şey nedir şu kahpe dünyada?"
Yanıtladı son kadehi getiren sarışın garson
"Ekmek" dedi, "sonra ateş ve elbette düş."

Çalınmış gelecekleleriyle başkalarının düşlerini
Hayra yoran akıntıya karşı öykücü kadınlar
Gece tavşandı, gündüz kaplumbağa
Ve bunu en iyi işçiler anlar içlerine susarak
Ve biz ne gözü pektik sabah yeliyle ayılır
Kadeh tokuştururduk kızıl tanla. Suçluyduk
Çünkü "ekmek", dedik; "sonra ateş ve düş."
Suçumuzu savururdu sabah rüzgârı;
ilkyazdı, poyrazdı, gemicilerin ulu sesleri
Ve martılar bir eski zaman değirmeninin
Bilgi taşları gibi uğuldardı kulaklarımızda.

Suçumuzu sayıp döksem derim, dersin
kim bilir kaç meyhanede sabah olmalı,
kaç garson küfretmeli ardımızdan.
Eminönü'nden Karaköy'e kaç işçi
otobüsü gelip geçmeli Köprü'den
kaç sokak çocuğu, kaç umarsız
karnı guruldayarak uyanmalı bir yıkıntıda
Bir pezevenk sürüye sürüye götürmeli
Sarhoş bir sermayeyi leş gibi serilekalmış pavyondan
Kaç martı siftah etmeli mahmur vapurlardan
Biz kafa kafaya, yumruk yumruğa,
boşalan Anadolu köylerini tartışırken,
gözlerimiz dolu dolu bilincimiz bulanık
kim bilir kaç kadın düşük yapmalı
tarihsiz mahallelerinde İstanbul'un.
Kaç delikanlı terden sırlıslıklam uyanmalı
Kaç gecekonduda kaç kadın derdine yanmalı

Nihan IŞIKER

NEFES

bilmediğim bir zamanın içindeyim şimdi
tuhaf bir zamanın nefes sesleri
söyle bana tüm gerçekleri
alıştırmadan
tek seferde.

Senem GÖKEL

ZAMBAKLAR

Zambaklar nerede?

Zamanın belime doladığı su sarmaşığı
bacaklarım arasından doğdu

Boynum onu bekliyor
Biliyor, sevgiden ileri gelmediğini her sarılışın

Böylece korkuyla okşar, rafa kaldırırız kutuyu

Aşkı, denizden çağırırım
Kaç kez sustum erkeğin gözlerine;

onun gözüne giyindim, kendi gözüme soyundum

Batıyor mu, doğuyor mu emin olamadığımız
deniz üstünde Güneş gibi

Geliyorum
Gidiyorum
Gözleri devrik hazlar yaşıyorum

Zamanı, ölüme hediye edeceğim
Zambakları da.

İnsan direnemiyor kimi kez, düşlemek gidermiyor açlığı.
O zaman düşüyor martı gözleri gibi yollara
Ah, vapurlar ve martılar ve yoksullar ve esrikler
Ve işsizler ki yirmi birinci yüzyılda İstanbul'da
Bir günlüğüne emeğini satmak için köşe başlarında
Akvaryumda balıklar gibi düşler kurarlar
Ve dilenciler ve umut bileycileri bu kentin kara yazısı.
Ve imge avcıları klavye başında, yalandan yorulmuş
Aşklar, ateşler, düşler, devrimler uydururlar
Ütopyalar yaratırlar suya çizilmiş atlaslarında

Kim bilir kaç İstanbul vardır aynı anda yaşanan
Sait Faik'ten dinlemeli en az birini
Yol vermeli Nedim'e onun çağı çoktan geçti
Sözünü ettiği mücevher toz oldu saçıldı Acem'e
Ve İstanbul ve İstanbul kıyımların da tarihi
Şairlerin, bilginlerin, yoksulların kaniyla yazılan
Bu kent kara, pörsümüş emilmekten memeleri
Bu kent istila edildi kim bilir kaçınıcı kez göçebelerce,
Bu kent o İstanbul değil ki özü emilmiş posa
Bu kent tutsak bulanık suda avlananlara
Barbarların, sırtlanların sofrasında kanar durur

Karamsar bir şairim ben, güzele dilim dönmüyor
Umutsuz bir şairim ben, hep taşa değişiyor ayağım
İstanbul İstanbul dedikçe ah, mutsuz bir şairim ben

Zabit KARAKÖSE

BİLİNMEYEN BİR TANRIYA

oluyor unuttuğumuz, bir sevgilinin sesini unuttur gibi belki
adını dilimizde volta tutturmadığımız zamanlardan öte
polisler açık adresimi teyit etmeden karakol odalarında
ve düşmeden bir çığ gibi parkem kapanan kapılardan
oluyor tanrım, bilinmezlikte korkudan başka ne kalır elde

sarıyor umursamadığımız, annemizin nazına sığındığımızca
tipiler basmadan şehri, henüz ismet özel şair ilan edilmeden
karanlığa çekiyorlar beni, sırtımda parlak metal, tepemde ay
söz ustalarını soruyorlar bana,hiç tanıdığım yoktur desem de
sarıyor tanrım devriyeler sokağı, tütün saran liseli kızlar gibi

kalıyor garların kömür kokusu peronlarda, çünkü ayrılık
kokmaz
mektepli çocuk gazeteler, dergiler, fanzinler satıyor
memurlara
müebbet bir tutuklu, babasının ellerine yetişiyor tam o saatte
ölüm diyor ölüm yaradanın emri; imza vermeseydi yargıçlar
kalıyor tanrım ilk istasyonda, trenlerin dumanı, gidenlerin
valizi

söyleniyor inanılan masallar, çocuklar yaşamaya ara
verinceye değin
roman okumaya benzer kimi zaman, bir güzeli ayaklarından
soymak
kütüphaneleri ve meyhaneleri olan şehirler kültürlü bir
beyefendidir
ve daima işe başlamadan yıkanır; hayat kadınları ile imamlar
söyleniyor tanrım her an, dua dediğimiz adınıza yakılmış
şiiirler

arıyor bir baba madımak gecelerinde ateşle tutuşmuş oğlunu
bir başınalık mehtaba bata çıka içiyor balkonlarda sigarasını
kimse sarılmıyor atlara, nietzsche torino sokaklarında
ağlayalı
geçip gidiyor yolcular ve hiçbir otostop durduramıyor
yaylı'yı
arıyor tanrım gönlümüz, haritalardan kaçak o uzak cennet'i

Kasım 2018

Necati ALBAYRAK

ÇIRAK

göğsümde tutsak hava denli cıva ömrüm
ardımda kadim duvar dağ eskisi ayrılıklar terzisi
makası keskince rüzgâr herkes gibi her nesne
nasılsa ayakta kalmalar bilgesine suflör
kendi tufanından sürgün
çivilerden maskelerdi aldım en kalp geçirmezini
suya ateşe dayanırlığından emindim
bağışlarımın çukurdan yuvalar edinmiş
tüm renklerinden bağışık tutulmuş ya mevsimlerin
yaslanıp yaşlandım da sakladım harflerini
hayat denen o usta yalancının

GEÇEN YILIN KİTAPLARINDAN 2019 YILINA İZ BIRAKAN DİZELER

Hüseyin PEKER

Yılın son çıkan kitaplarından **Nisa Leyla**, *Hayal Divan*'la uğurladı bu yılı. Bu yüzden söze ondan başlamak istedim.. İkinci Yeni vs. akımlardan etkilenmemiş, kendi bildiği yolda şiirini geliştiren, biraz da derli toplu söyleyişten yana ilerleyen biri şairimiz. Derin izleri pek de zorlaştırmadan anlatmaktan yana. Her ne kadar *'bende kalp, dünyada magma kaybı'* gibi deyişlere ulaşılsa da, sonunda özüne yakın yerde durduğunu ifadesine ekliyor: *'bu şiir meşk, gerçeğim hayallerin'*. Nisa Leyla İskenderun kökenli, Akdeniz duyarlığında bir şairimiz.

*"anladım, bu dünya bir derin yara,
ölüm de yaşayacak bir daha, dirim de."* (M. Köz)

Bu dizeler **Mustafa Köz**'ün geçtiğimiz yıl yayımlanan son kitabı *İki Yüzlü Zar*'dan. Köz'ün senelerin verdiği ustalıklı kelimeleri yerleştiririnde bile taşların yerine oturup sağlam ses verdiği bir yapıta erişirmekte bizi. Güven veren bir yazım, hata göstermeyen şiirsel buluşmalar. Yalınlığın köz halı. Düşüncenin ve dünyada olma halinin en sessizce sivrildiği bir yükseltiden yazıyor, hem de destan sökebilir, sizi küçümseyen herkese, kalanlar için gibi duyulmadık söylemleri buluşturarak...

*"ah! ne zordur ellerimizin kınalandığı,
doğuyula birleştirerek anlatmak acısı"* (H. Aslan)

Bu dizeler **Hicran Aslan**'ın *Dışarıya Mağara Kaç* kitabından. Hicran çok renkli bir ozan en başta. Diyarbakır kökenli ve resim öğretmeni olması da ondaki çeşitliliği körükliyor kanımca. 'sarı yararı sevmek masalsı bir anlatı' diyor başka bir şiirinde, şiir yazarken kelimeleri plastik gibi şekillere bölüştürerek yazmaktan hoşlanıyor, arada yaptığı çıkışlar da onu gelecekte kalıcılığa uzatan çalışma takviminin sayfalarından.

*"belki rakı içeriz seninle, bahçe hortumlarını delen kuşlar
gibi, susuzluktan"* (Ö. Zeybek)

Özgür Zeybek *Kuşlarla Uzak* kitabında koşutur gibi gününe yetişmek çabasında. Heyecanlı ve terli. 1978 Manisa doğumlu olduğuna bakılırsa, ve lise çağında öğrenci olaylarında tutuklu kalan gençlik dönemine rastlamış da olsa, bugüne yetişmeye çalışır gibi, aşk ve bağlılık ve duygu dolu bir yürekle seslenmekten uzak durmadığı izleniyor.

*"Turu Hirayı bilmem ama
senin için 40 yıl çile çektim dünya mağarasında
derinlik kazansın diye gövdem
atladım gördüğüm her köprüden
ölürken şöyle diyeceğim hüzne gömülen aya
'üzülme sonunda başlıyorum yaşamaya"* (Z. Acar)

Zafer Acar, 1977 Malatya doğumlu, bence son yılların başarılı işlere imza atan şairlerinden. Sezai Karakoç ve İkinci Yeni'ye yakınlığı şiirlerini okunur ve izlenir kılıyor. Sert bir dili ve ufku var. Çekinmeyen, cesur giden de bir tavrı. Yer yer balyoz sesi veren dizelere imza atıyor, geniş yürek ve uçsuz bucaksız bir duyarlık..

*"dinleseydin dansına içli yeminler sarardım anneme özençli
katığına emek koyardım ballı dürümler sanırdın
bazen aklımdan önce yürüdüğümü de söyledim sana"* (N. Bahtiyar)

Naci Bahtiyar, 'Herkes Acısına Kabuk' kitabıyla karşımızda. 1968 Çorum doğumlu bir öğretmen olarak, İç Anadolu'da Çorum'da görev yapmakta. Şiiri ilk kitabından bu yana amaç edindiği belli. Güzel olanı, muhteşem kıvrımlarla

anlatmayı beceri alanı saymış; durmadan yönteminde, yeni olanaklar araştırıyor, sarmaşık gibi anlam buluşturmalarına uğruyor. Şu aralar felsefeyi de ikinci eğitim yaptığına bakılırsa, şiirin uzun yolunu bırakmayacağı belli.

*"Dil makatından mancınık kusan adam
toprağıma ağız dolusu gübreler bıraktı"* (G. Tezcan)

Gültekin Tezcan 1968 Silifke doğumlu ve yöresinde görev yapan bir genç öğretmen. Yalın ve hissedilir bir şiire çalışıyor, ama toprağının, özünün getirdiklerinden de ayrılması yok. "Penceresi olmayan insanlar tanıdım" derken güney insanının kederinden kopup geldiği hissini elden bırakmadığı belli. Toplumsal yöne işleyen bir şiir dokusunu, ironisi bile acı kokan bir hüzne dönüştürüyor.

*"sonra doğdum
evime giderken
gölgeyi buyur ettim önden
kundağım ve kefenim aynı kumaştan biçildi"* (Y. Türk)

Yavuz Türk, *Kumaş*'tan sonraki ikinci kitabında destansı bir soluğa kavuşmuş; dünyayı bir bütün olarak tarif etmekten yana. Görüşü uzayıp, her köşeyi izleyen bir ufka sarılmış. Gerek mitolojiden, gerek atalarının yaşadığı geçmişten seslerle karar veriyor; günümüzde olan bitene... 2018 Cevdet Kudret ödülünü alan başarılı ikinci kitabı *Sonra Doğdum* bu yılın başarılı yapıtları arasında, usta işi bir kitap.

*"ten büyük cümle
sen bunların hiçbirine aldırmyorsun*

..
insan kendini büyük iştahla yiyebilir" (A. Susam)

Asuman Susam'ın yılın son aylarında çıkan *Plasenta*'sı birçok açıdan, geçtiğimiz yılın en ilgi çeken kitapları arasında girdi bende. Şöyle ki, birbirinden aşan işlerle, geleceğin şiirine koşturan ve iz bırakan bir isim A. Susam. Sanki gençlere 'şiir bundan böyle bir yolda koşturacak' gibi yön veren bir çalışmayla geliyor karşımıza. Deneysel izler, somut şiire yönelik çıkışlar, hatta görsel benzetmeler. Her yeni olanın peşinden gidiyor. "ıssızlıkta değildim, ıssızlığın tekiydim" deyişindeki cesarete baksanıza.

*"oysa ne kadar biçimli bir evin şehveti
koltukların hafızası masaların ayıp yeri"* (İ. Özyol)

Geçtiğimiz yılın bir dikkate değer kitabı da, sessiz ve derinden giden **İdris Özyol**'dan. *Kabuk Dudak*'ta seçilmiş kelimeler ve anlamlar buluşturulmuş, inceltilmiş.. Zonguldak 1967 doğumlu Özyol, 1992 de Varlık dergisinin Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülünü aldı. Bugün az kelimeyle çok şey anlatma peşinde: *"Yordum bütün aşkları / yeryüzü büyük oğlum"*

Dilek Değerli seçme şiirlerinden oluşan *Zaman Kayması*'nı yılın son aylarına yakın çıkardı *"kar kokan esmerlikte"* diyerek ressam çehresine, yaratıcı duyarlıkta çeşitli ve özel köşelere uğrayan, farklı renklerle çalışan sesine ekledi. Ayrıca nisan ayında çıkardığı *Kozadan Karadeliğe* de dikkatlerden kaçmaması gereken bir yapıtı. Bir senede iki yapıt da onun çalışkan çehresine yeni bir renkti kanımca. *"kayık endişeli morder"* diyen bir çok renklilik, araştırmacı bir ruh. Sanki ayrı bir evrenden. *'Dilin gölge balıklarının'* anlatacak kadar dehlizlerde arıyor şiiri. Onda kendi yapısını aşan bir arayış egemen.

*"Dokunmamış olmayı dilerdim
Ölü evinin solmamış çiçeğine"* (A. Neda)

Ahu Neda, önce soyadını kısalttı. Genç yaşına rağmen *"cenazemi terkediş / cenazemden kaçış"* gibi şaşırtıcı mevzilere uğrayıp yaş şaşırtması yapsa da, 'Merhaba de' adlı yeni kitabıyla hem umut vadetti. Hem de biraz daha uçan kelebek seyrile

yazmasa, çok iyi yerlere varacak dedirtti. "bu şiirin koca sahnesi bana ait" demek cesaret ister.

"şiir getirdiğimi yer altından
yaralarımı gösterdiğimi hiç
unutma hatıç unutmam" (T. Keskin)

Tuğrul Keskin yeni kitabı *Kavil*'le toplumsal duyarlılığını, insana dair birleşmeyi okura yaklaştıran tutumuyla karşımızda. Hep yürek yanmasıyla ve duygu buluşmasıyla..

"pencereden endişeli bakışlarında yüksek taraçalardan
kıyısız denizlerin senfonisine" (N. Uğur)

Nevruz Uğur da yeni yapıtı *Yamalı Bulut*, diğer yapıtlarından daha yoğun bir söyleme kavuşmuş bir dille karşıladı bizi. Kelimeleri buluşturmada daha kesif bir kaynaşma. Yaş almanın verdiği olgun bir söylem.

"Portakal ağaçlarını en iyi sen bilirsin
yeni dünyayı ve eriği
kiraz ağaçlarını en iyi sen bilirsin
kırmızı duta dayanamazsın" (Ö. Sönmez)

Özge Sönmez 2018 Sennur Sezer Emek Direniş Şiir Ödülünü kazanan *Güle Batır Öfkeni* yapıtında, hayatın içinden koparılmış, temiz duygularla toplumsal kuşatmayı da içinde gezdiren bir dille buluşturuyor hem şiir seveni, hem dil ustalıklarını. Yalın, sağlam ve insanca bir şiir koşturması.

"ben ki nasıl da sevinçli bir eflatundum
siz beni siyah beyaz yaptınız bir dokunuşla" (B. Dünder)

Betül Dünder, bu yılın en iyi şiir kitaplarından *Unutmanın Kısa Tarihi*'nde hem kadın hem insan olmanın çılgınlığı ile yazıyor. Evren diliyle, halk solumasıyla. Düzgün ifadeyle her şeyi buluşturarak, birazı da kırgın bir söyleyişle, sitem eden bir kadın olmanın telaşıyla: "bir kadın en çok nedir / kapısını evin kapattıktan sonra"

"Arkadaşlarım karanfil topluyordu ötede
Şiire bürüneceğimi bilmezcesine" (C. Kolçak)

1991 doğumlu **Cenk Kolçak**, şiirden ayrılmayacağına söz verir gibi başlamış ilk kitabı *Akbabalar Çağında* yapıtında bize. Makine Teknolojisi, İşletme Fakültesi ve İnsan Gelişimi tahsilleri yapmış iç içe. Sıcak, sevimli ve ayrıştıncı buluşmalarla örülü, dolgun bir şiire çalışıyor göründü ilk okuyuşta.

"Gördüm: dişi bir parsın ela gözleri vardı
Bulutlu bir şehirde" (B. Çelik)

Bircan Çelik *Esmer Nehir* yapıtında da göreceğimiz gibi, çalışmayı seven biri. Şiirden, denemeden kısaca yazmadan geri kalmıyor. Üretken ve yazdıklarında hayatın her ucundan çağltilarla uğraşılıyor. Derdi kendi sorunları değil, insanlığın dertleri, dünyaya çoklu gözlerle bakan insan tarafı fazla bir şiirin peşinde dolanıyor.

Erkan Karakiraz'ın yıl sonuna yetişen "Gürült." kitabı ayrıksı bir sesleniş. Müzikteki modern ve günümüze yakışan tınılar bu kitapta da iyice deneysel biçimde karşımızda. Adeta yeni bir "sound" yaratma peşinde Karakiraz. Ne öyledir ne değıldir diyen bir ot yığına dönüşürme peşinde dünyayı. Kararsız değıl, kararsızın köşe dönmüş seyrinde. Alçakgönüllü değıl, iddialı olmaktan öte:

"iki uzak soruyuz insanlıkta
aynı boşlukta sığışmalar
yanılmadan yarılmaya" (E. Karakiraz)

Bu arada **Cihan Oğuz**'un *Tanrıyla Konuşmalar*'ı ile **Salih Aydemir**'in yeni dosyası *Araz* var sıramızda. **Dilek Özkan** da beklenenler arasında. Hani soğan ayıklar, sarımsak katar gibi düşünen, bize sofraya hazırlayan şiirleriyle bir çehre karıştıran şairimiz Dilek.. **İbrahim Tığ** da yıl içinde çıkan *Sur ve Sır*

kitabında eksiltmeli ve tasarruf yüklü kelime örgüsüyle okuru karşıladığı kitabında dikkat çekti:

"kandil söner, bütün sıfatını kaybeder ölüm!
acıyla büyür kendine dolanan sarmaşık" (İ. Tığ)

Nihat Ziyalan'ın *Eve Götür Beni Nehir* yalın bir dil koşturmanın sevilen bir örneğı. Açık ve tok sözlü bir şiir. Kuralların dışına taşmayan, insanca duygularla bezenmiş bir hayat şöleni:

"sesimin yankı avlusuna oturdum
çıkardım koynumdan mektuplarını
açtım karmakarışık" (N. Ziyalan)

Bekir Dadır 2018 Ali Rıza Ertan şiir ödülünü alan, gizem dolu ilginç yapıtı *Çöl Bahçivanı*'nda renkli, bir o kadar büyümlü bir dünyadan sesleniyor. Şiirin hiç bir kuralından taşmadan seçilmiş ve birbirine eş giden bir tamlama içinde dünyasıyla katıldığı ortamı. Yılın iyi kitaplarından biri:

"gaz lambalarında yumak yumak sararan kül saatleri
dua evleri. bergüzar ayet, arafta acı ulağı, keşifte acı ulağı"
(B. Dadır)

Yeni çıkan *Sus Kuşları*'nda **Mustafa Demircioğlu**, bir bölümde şöyle diyor:

"Çünkü:
Taşralı bir derginin
Ucuz şairinin söyledikleriydi bizim hayatımız" (M. Demircioğlu)

Demircioğlu sık yazan biri. Hayattan kaçıracağı bir şey var gibi çalışıyor, dur durak bilmeden yazışında, her yıl birkaç kitap çıkarışında kendi edebiyat serüvenine katkıda bulunduğu da söylenebilir. çünkü artan, çoğalan bir ölçütü var kendine doğru. Son yapıtı *Sus Kuşları*'nda da, günümüz de çok şairin denediğı, bir varoluş serüvenine destansı sokulma edası var. İlk dilim iki bin yıl öncesinin insanın memleketi Maraş'ta yer tutma günlerinden yaklaşıp, günümüze annesiyle yaşadığı çocukluk ve büyüme dönemine uzanan bir süreç uzun şiire yakışan biçimde çoğalıyor.

Nesrin Z. İnankul uzun yıllardır edebiyatın içinde, düzgün çalışmalara ve soluğa rağbet eden bir yöntemle anlattıklarını gizlemiyor, uygun kalıpların dışına taşmadan sürdürüyor kendine bırakılan yaşamı. *Toz Yorgunluğu* adlı yeni kitabında da sürüyor bu serüven:

"yaşamak için geç, ölmek için erken anne
Kanımda senden aldığım damlalar
Sözlerin yol kesen birer eşkiya" (N. Z. İnankul)

Ahmet Çakmak, Diyarbakırlı edebiyat öğretmeni, her şeyden önce yürek sesiyle yazıyor: *İki Dilde Kirlenmek* adlı yeni kitabında. Onda kavga, kırılma ve hüznün var ama merhametle doğuruyor bunları. Çocukluğundan, büyüdüğü çevreden uzak kalmadan, aynı ateşin içinde çoğalıp da yazıyor: "ergenliğine sinen bakır kokusu, teneke sesleri" içinden, çelik çomak oynadığı, kenger topladığı, yamalı pantolon giydiği günlerin dibinden ayrılmadan. Hem de doğulu olmanın, iki dilde büyümenin yürek kabarmasıyla.

Lokman Kurucu özgün kitabı *665 çocuk ve Şeytan* kitabını nihayet yayınladı. Ayrı bir bakışla çocukluğuna, doğuşuna ve içindeki şeytanla alışverişine bakışı var şairin. "yüzüne barbarların toprağından çektiğı mimiklerle" dizesine dikkat edelim. Bu dizide (çektığı) kelimesi bir şairi işaret ediyor öncelikle. Örnekse: (çocukların orta bacaklarını emdireceğim). Söyleyişlerinde bir Ece Ayhan yaklaşımı seziliyor, farklı yerden bakıyor, kızgın bir evrenden, ters köşeden değerlendiriyor, özündeki tırmalanmayı. Uzayan boşlukların neresinde olduğunu bilmeden seslenen biri bu! Akan, emziren, bir söyleyiş peşinde. Fışkırmak isteyen bir ruh! Bir öte evren masalı. Meraklısına iyi

ve alışılmadık bir kalemle saplıyıcı söylediklerini. Bu yılın en iyi kitaplarından, Lokman Kurucu'nun kitabı.

Bu yılın iyi kitaplarından biri daha. Başkaldıran, aynı zamanda uçup savrulan, ele avuca sığmayan bir ruhla! **Murat Esmer**'in *Ahraz Alfabe* adlı ilk şiir kitabından söz ediyorum. Yer yer Ahmet Erhan, Halim Şafak söylemine yaklaşıp da ilgiyi çekmeyi beceriyor:

"ahbab bana bulaşma kanım mavidir
denizi yanarak geçtim ben tüyüm islanmadı" (M. Esmer)

Bu yılın gene başarılı şairlerinden saydığım **Nurgül Ulu**'nun *Hoyrat*'ı da adının aksine, özgür kadın ruhunun çekinmeden söyleme karışan örneklerinden. "*Her şeyi unuttum, tek taş kalpli olanın sen olduğumu da*" diyebiliyor örneğin.. Onun derdi başkaldırmak değil. Kendine toz kondurmayan bir şiir: "*Kalbim, yırtık bir afiş gibi / Mağlubum, mağlupsun, mağlubuz!*" (N. Uslu)

Bu yılın ödüllü kitabı ve şairi **Sinan Onur**, *Ölü Karıncalar Mevsimi*'nde kitlelere seslenen yalnızlığını konu ediyor, dağlardaki ihanet sesiyle, ölümü intihara karşı kullanan bir kâypak dille:

"Parçalanın bebeklerin adını ağzına alacak kadar
Parçalanın bir dünyadan söz ediyorum" (S. Onur)

Çorum Sungurlu doğumlu şiir yazmayı olduğu kadar okumayı da seven **Necati Aslanmirza** yayınlanmış dördüncü şiir kitabı *Söylemek Zor Sevgilim*'de "*susmuyor içimdeki şehir, kendimi kendimde biriktiriyorum*" diyor, anneye, çocukluğuna ve sevdiğine dair buluşmalar, gece yarılarda kurulan hayalhanesinden şairin...

Yazöte toplu şiirlerinden muhteşem şiir buluşmalarına tanıklık ettiğimiz şair **M. Mümtaz Tuzcu**, bu yıl çıkardığı deneyse fırtınası *Keşifbaz*'da Melih Cevdet Anday ödülünü de paylaştı. Kelimelerin eşsiz tınıları, anlamın devrildiği dip kuyuları var dizeler arasında. Sesin bütün çağılması derlenmiş gibi..

Anadolu toprağını bir kez daha dillendiren Malatya kökenli ozan **Hüseyin Korkmaz**, "*ovalara ve oyala beni*" diyor, bu yıl çıkan *Kül* kitabında. "*eski mürekkep de yeniden yazı tutabilir*" diyen incelikli buluşlarla dolu bir Anadolu'nun köz yüreğindeki tez buluşma.

"robdöşambrımı getir Aysel
kanunlara eğilmeden başımız, çakalım puroları
çaksın çaksın yuroları, çakalım puroları
çaksın çakmak yuroları, tramvay keser;
jilet mi sandın bıyıklarımı" (E. Şahinler)

Emre Şahinler bu yıl çıkan *Repertuvar* kitabında düpedüz ironiye yaslayıp (ilk kitabı *Ölü Mızıkacılar Diyarı*'nda -2013-gene gür bir ses mi çağıldayan, ama ironik değildi) meydan okuyan bir nefese kavuşmuş. Deneye de yaklaşan bir tat var kitapta. Dünya yüzünde ne varsa hepsinden intikam alan, gerçeğe meydan okuma, efelenme edasında bir humour.

"Ölümlerin rengi ne
İzmir'e mi yağıyor kalbime mi yağmur
Hangimiz kapılacağız bu sele" (A. Galip)

A. Galip'in *Elinde Çürüyor Elma* kitabında göreceğimiz üzere açık, net ve donanımlı bir edayla oluşturduğu düşünsel süzgeçten geçirilmiş, "*kandile fitil ruha cevher / Ey yar kalbine mihman eyle / Sinende otağ kurayım*" diyen olgun ve bilinçli söylem var. (evreni vatan, insanı kardeş bilenlere) seslenen bir sesle konuşuyor. Aklını müritlere pay etmiş gezgin bir şeyh edasıyla, boynunu kement etmiş bir sevginin etrafında. Yeniden okumak A. Galip dünyasına erişmek bir keyif bence.

"Geceyi kapatıp iki kuş kiraladım dolunaya

*Şerefsizdim, adam değildim
Vahiy gibi intihar ettim peygamber kucağına*" (Ç. Topsöken)

Çağrı Topsöken'in ilk kitabı *Alınan Marşı*'nda özgeçmiş yok ama onun Eşrefpaşa - Çimentepe delikanlısı olduğunu, ve askerden geleli en fazla iki yıl olduğunu bildiğim için bir de delikanlılık söyleminin şiirimize eklendiğini söylemeliyim. Tok sözlü, mert olma çalışan söylem. Sevdiğini yürek katında taşıyan, güven veren bir sevgili niyetine konuşan, diğer kelebek yürekli ozanlardan farklı bir sesle "*gözyaşlarının silahlandığı*" bir sesle yazıyor. Renkli gelişen, özgün yerlere varan bir yöntem, sevilesi bir şiir kanımcı..

Her şiirinin sonunu tek dize ile bitiren **Binali Duman**, 1967 Elazığ doğumlu, o da gümbür gümbür vuran bir sesle, yumuşak telden yazıyor. kısaca incitmeyen şiirsel bir ses, kocaman bir yürek. İki sesi bir arada duyabiliyorsunuz *Ali Dayıya Mektuplar* kitabında.

Kelimelerin ve anlamın buluştuğu yeri iyi hesaplayan, şiir matematiğine erişmiş. Usta kelimesini onun için rahatça kullanabiliriz. Şiir örgüsünü sağlam kelime tuğlalarıyla örüyor. Aralarında çit çıkmayan bir kurgu:

"anka'yla aranızda beni
nihayet sayın
çözülecektir o yol
toplandığım onca başlangıca

çözülün artık tutulmuş hile" (B. Duman)

İşte Binali Duman'ın son dizelerini tek bıraktığı şiirlerinden biri.

Sinan Karadeniz'in *Dünya Balkısı*, 1978 Fatsa doğumlu Edebiyat öğretmenin, yazın sevgisiyle donattığı temiz işçiliklerle kurduğu şiir örgüsünden.. Gelenek çizgisine uzak durmasa da sağlam biçimlemeler okuyanda yeni bir büyü yaratıyor:

"Bilirim ki sen, gün doğumusun uzaklarda
Böylece dünyayız işte ikimiz" (S. Karadeniz)

Üstteki dizelerde bile Sinan Karadeniz'in ne kadar incelikli sevgi tanımı yarattığını görebilirsiniz.

"peki, yaprağını koyabilir misin omzuma
bir yakıt, bir dost eli, kesesi kadifeden
bir dokunuş olabilir misin ağırlarıma" (U. Olgar)

Uğur Olgar, şiirde vaş ve emin adımlarla gelişiyor. Yürek koşusunda hep önde, içtenlik ve sevecenlik sıralamasında hep başı çekiyor. *Diline Düştüğüm Uçurum*'da onun şiirde kendi kenar köşelerine ne kadar alıştığını gösteren bir deney adeta.

1984 doğumlu genç şair **Umut Yalım**'ın *Sırtlan Yalnızlığı* ile, Edirne 1998 doğumlu şiirin en gençlerinden **S. Battal Aktaş** fanzinlerle ve okuduğu Edebiyat Fakültesini bitirme uğraşında. "*artık trenleri kaçırmayacağım*" dizesinin yanına Battal'ın, şu dizesini ekleyeceğim, *Bir Hiç'in Otopsis* kitabından:

"evet sevgilim, o şair benim
bu masum gülüşlü aşk da sen" (S. B. Aktaş)

1995 Antalya doğumlu **Zeliha Cenkçi** 2018'de Arkadaş Z. Özger ödülünü aldığı ilk kitabı *Odalara ve Şehir* ile şiir piyasasında yerini aldı. Gördüğü felsefe eğitiminin şiirlerde izine sok rastladığımız Cenkçi, "*göbek deliğinden başlayıp koka bu hayat*" diyerek hayli savlı deyişlerle şiire başlamış görülüyor. Şiirinin yetersiz eğriliğe "gebelendiğini" iddia eden şair, çok çeşitlendirilmiş bir görüntü yumağıyla karşılıyor dizeleri. Çalıntı timsahlarla, yampiri ayaklarla koşturuyor şiirde. Ben bu sesi çoğalttıkça güçlü sese dönüşeceğini düşündüm, onu okurken.

1971 Ankara doğumlu **Sema Güler Pars**'ın *Rüyaları*'nda Simgeci şairlerin ustalığıyla yazıyor. Bu dünyanın belli yerinde değil, evrenin bir parçası olma halinde okunuyor yazdığı, tutturduğu zaman ve mekan. "*Bana yaşam verenleri hatırlıyorum, haznesi dağılan kıyımları*" derken şunları düşündürdü bana: Ona yaşam verenler tanıştığı belki birlikte yaşadığı insanlardır, onların soluklarının tükendiği yerde ise hazneler dağılır, kıyımlar başlar. Sema Güler, hayatın tortusunu çözerek konuşuyor, elindeki sırrı dağıtmadan, parçalamadan anlatıyor. Yaşam sonunda bir usanç. Herkesin farkında olduğu da bu!

1974 Besni doğumlu **Sinan Oruçoğlu** 2001 de Yaşar Nabi Nayır, 2005 te de Arkadaş Z. Özger Şiir Ödülü aldı, Daha öncesi bir şiir kitabı var. Az yazıyor, ya da başka deyişle yazdıkları ortada az görülüyor. Bu kitabında ustalık ve yoğunluk daha da artmış. *Yerin Çektiği*, isminden de belli olacağı gibi bir karamsarlık izi taşıyor önümüze. Kelimelerin eşsiz ağırlığından faydalanıp, onların taş gibi kuruyor önümüze. Onda her kelimenin diğeriyle birleştiğinde bir hesaplılık, bir ayrılmazlık ölçüsü hesaplandığını hissediyorsunuz. Boşuna konuşmuyor sanki. Onda ses dolu ve balyoz gibi vurucu telden:

"*bütün dünya oraya toplandı sandım
bütün dünya aynı hecede rehin kalmış
o zamanlarda açıldı sayfa, biraz karanlıktı
güneş görmeyen bir odadaydı aklım*" (S. Oruçoğlu)

1973 İzmir doğumlu **Neval Savak**, aynı yılda iki şiir kitabı çıkardı: *Tenuçumu* (ocak 2018), *Denize Doğru Gül* (Temmuz 2018) ilkinde "*fırından yeni çıkan kurabiye kokusunda, ne vakit çocukluğumu istiflesem*" dediği halde, "*alışırsın kendine, çiçeğine, saksına konan kuşlara, en çok da kendi sesine*" diyebiliyor: Kendince ve en çok kadınca ürpertiler, duygu alıştırmaları ve bakışlar. Sokakta dolaşiyor, hayatı tarıyor, Savak her şeye dair duygularını, izlenimlerini şiire dönüştürmesini biliyor.

Gülümser Çankaya bir dönem Alanya'dan çıkardığı *Etken* dergisiyle edebiyat çevrelerinde adını duyurmuştu. Sonrası *Şiir Saati* dergisiyle bu ünü pekiştirdi. Edebiyat adına iyi işler yaptı. *Sebep*, onun bu yıl çıkardığı şiir kitabı. Necatigil tipi kısıtlanmalı bir dil, az kelimeyle kesif bir anlatım ve güzel buluşlarla örülü bir şiir tortusu:

"*kesilip kalıyor süt ocakta dedim
yanmak için iki can gerekiyor*" (G. Çankaya)

Şerif Tezgörenler, *Şehirde Manolya Sokağı*'nda özel bir anlatım peşinde. 'Gülüştüne uskumrular biriktiriyor' diyen farklı buluşmalar kadar, yalın anlatımlarla kısa profiller çiziyor:

"*bir suyun tüttüğünü söyledi gözlerin
Kuşdili kamışın ucunda
Yolculuk dedi buna kimileri*" (Ş. Tezgörenler)

Abdurrahman Şenel de *Kör Güvercin Dansı* adlı ilk kitabı ile şiirde güzel bir buluşma ve yankı yaptı. Görüntüleri ve kelimeleri buluşturması bir usta ile yan yana konulabilecek nitelikteydi:

"*Yaralı tayı okşar gibi
Emanet bir bakireliği bozdunuz*" (A. Şenel)

1992 Aydın doğumlu **Eşref Yener** *Fazla Uzaklaşmış Olamam* adlı kitabında şiire dediğinin aksine hiç de uzak olmadığını söyler gibi. İmgeler, metaforlar fora. Gençlik diz boyu. Renkli ve dolu bir şiir yapısı. İnsanı coşturan bir sesi var şairin:

"*kavi ağızlarıyla çirkinliğimi öpen kadınları bekleyip
bekleyip de ondan sıkılmışım bardağı
her bardak düşüşü o kadar normal ki.*" (E. Yener)

Şimdi bu dizeleri Eşref Yener'in dediğinin tersinden okuyalım. Bir kadını veya kadın arkadaşlarını bekleyenler var. Kendini onlar karşısında güzel hissetmiyor. Aslında çirkin değil de, kadınlar ondan güzel ve bakımlı. Bardakları sıkıp hıncını alıyor, kadınlardan değil kendinden. Onlara yetişemediği kaygısında. Ve bardaklar düşüyormuş masadan. İlginç buluşmalar var bu kitapta.

Oğün Kaymak, düzyazı şiirin zenginliğinden yarattığı, özgün şiir kitabı *İşte Doğru Yazdım Adını* ile farklı şiir biçimlediğini, dil üstünlüğünü ve buluşturmadaki zenginliği kanıtladı. Özel bir sesle oluşturduğu deneysel bir kitap elimdeki:

"*koşmakla durmak arasında bir hız beklentisi
iç sıçramaları sayma, baş dönmeleri sayabilirsin*"

Oğün Kaymak, zor olan şeyi deniyor. Her beğeniyle kavuşacak yapı değil bu. Oldukça modern ve yokuşlarla dolu bir şiir çizgisi. İçinde yaşama dair türlü şifrelerle örülü bir kitap. Anlayan için bir değer O. Kaymak şiiri.

İstanbul Hoyu, **Sadık Yaşar**'ın son şiir kitabı. Kalabalık ve baş döndürücü İstanbul'u, gene soluk kesen bir imge sağanağıyla tarife girişiyor. Sonuç en az o şehir kadar gürültülü bir yapı ve deneme oluyor bu kitap. İnsanları, zengin görüntüleriyle İstanbul '*şişhaneden talimhaneye*'

Sadık Yaşar'ın İstanbul'la karışık kumarhane tutkusu da belirgin.. Bir hikaye anlatır gibi coşturarak anlatıyor.

"*Tütüne sardım, üfledim, yoktun
Kadehime attım seni kayboldun
İslandım, dondum, yakamadım seni*" (S. Yaşar)

Volkan Odabaş'ın incelikli çalışması *Yeniden Başlayalım Yağmuru* bu yılın saygın kitapları arasında.. 1982 Fatsa doğumlu edebiyat öğretmeni şair, yazılarıyla ve araştırmacı şair yapısıyla gene dikkat çekiyor..

"*Beni bir ağaç eğittiydi-siz görmediniz, duymadınız-
Yazdan kalma bir akşamın alacasında
Bulunmamıştı söz, daha derinde değildi gökanlam*"

Volkan Odabaş, kelimeler, imgeler üzerinde çalışılmış bir toplamı hatırlatıyor. Düşünsel dehlizlerden küçük taşlar çıkarıyor yeryüzüne. Bunları dağıtırken umduğumuzdan adil ve kıskırtıcı yöntemler deniyor.

Gültekin Emre'nin *Sere serpe*'si de yeni kitabı olarak raflarda. İlk yarısı düz yazı şiirlerden oluşan kitap, biraz da deneye varan bir gençlik savaşında. Diğer kitaplarından değişik, farklı bir deney:

"*Rüzgâr esmeyi unutmadı
Ama içi boş gemiler karaya oturmak için sıraya girdi
Sonra martılar da çıkıp gitti yırtık yelkenlerden bıkpı*" (G. Emre)

NOT

Yer ve zaman darlığından şubat sayısına bıraktıklarım:
Aziz Kemal Hızıroğlu / *Sızıltı*, Aytekin Karaçoban / *Zaman Sızdı*, Tahir Abacı / *Güz Divanı*, Sedat Gülmez / *Zenciler Beyaz Güler*, Veysel Çolak / *Kan Kırmızı Hayat*, Duygu Kankaytsın / *Rağmen*, Hülya Altay Atılgan / *Ayn Ma*, Çağın Özbilgi / *Gösteriştin Uzak Arınma*, Bahtiyar Kaymak / *Kara Delik*, Mehmet Cengiz / *Ikra*, Örsan Gürkan / *Kimlik No Yaması*, Salih Mercanoğlu / *Şiir kısa Aşk Uzun*, Önder Birol Bıyık / *Çözülüş Demleri*, Neslihan Yalman / *Anglosakso*.

ŞİİR İÇİN BİLİNÇALTI PARAGRAFLARI XIX

Oresay Özgür DOĞAN

"Ne diyeceğiz bu gece uyuyan dostu?" C. Pavese

Karadula, o sevgili telâşa. Yine çok duygulanan edepli güzelliğe ve iyiliğe. Renkli ama tekdüze ama yavan ve ilginç üstü şiirsel çalışmaların korunaklı imgesine. Mekânı parçalayan çalışılmış sessizliğe. Şiir içi pıhtılaşmaya yol açan şiirsel esine. Bu kanatlı estetikle şiirsel attaya gideceğiz işte, diyene. Şiirsel saflık belgesinin tele konmuş kuşuna. Çılgın bakışın dize kıran haikusuna. Birbirini tatmin eden iç kararmasına ve can sıkıntısına. Toplumsal sorunlardan, "incelikli-duygusal" dem vurup araya atölye kuranlara. Şairini cebinden çıkaran başına buyruk şiirsel meşrep birliğine. Editörünü güzelleyen, kaya ressamlarına. Alımtıyla aklını seven şiir teşrifatçılara. Kaymaklı şiirsel kaygılara ve acı reçeteli çözümlere. Gülümseyebilmek için çok çaba harcayan tespit çırağı yontucuya. İnsanın karanlık yüzünde sırasını bekleyen pepeme başlangıca. Kafiyeden hoşlanan kuşlara es veren düğün ağıtçısına. Hep en şahane kara yazıları bekleyen eksik akıl hikâyesine. Sedirinden düşen, ırmakları kurutulmuş coğrafyayı güncelleyen, canlandırıcıya. Bellek mezarlığında şarkılar söyleyen açık hava sinemalarına. İnsanı yalnızlaştıran küçük korkunç düşlerle karılmış kavrama. İyi okumalar ve yazmalar dilerim.

***

Ah hayatım edebiyatım nesneye hünerim, şeyleri ödevli kışkırtan yarı lirik şenliğim, ah şiirsel yüzüme ataşem, okuyucusu bol fularım, sırt çantam dolusu sanatım, dirayetli başına üzerlik yalnızlığım, hevesi ağır bir gölgenin altına çeken biricik korkum, vazgeçmek zorunda kaldıklarımın üzerinde gezinen cırcır böceğim tutkunum sana! Hadî, günbatımında, tatlı suyun kenarında adı ruhuna üflenmiş ve uzamına işlenmiş uzlaşmalarla, imge ile dilin arasında kafesini ör ağır kırılğanlığa. Sal imgeleri tutkunun üzerine, işgale. Sen artık buna üzül sen artık buna hiçlik de!

***

Ah, bu eşyalar hangi aklın gölgesidir? "Beni de yazın! Ben de varım!" Tümceleri sıkı koruma altına alınsın. Bir el almışa sorup tavsiye okuyanlar için bir dakika gürültü duruşu yapılsın. Aynı hissi yaşıyorum, diyenler de şair sayılsın. Aynen, diyenler, avluda gezdirilsin. İnan aynı aklımdan geçti, diyenler, özendirme ödülüne aday gösterilsin. Şiirin ırmakları için göleti olmayan şelale yapılsın. Bir pohpoh diğer bir pohpohu günde beş kez büyük düşün içine batırıp çıkarsın. Algısına haz mayalamak için heyecan arayan, yaramaz yükselen beklentisini bir edebiyat kütüphanesine üye kaydettirsin, olup biteni video kaydıyla imaj ve itibara yamasın. Bazı şiirsel zorlukların üstesinden gelebilmek için De ve Da'lar edebiyat cumhuriyetinden sürülsün. Sıfatların, zamirlerin gözü korkutulsun. Korkunun içeriğini bir bilen belirlesin. Rahatlasın hevesli!

***

Bir kendini ifade etme fazlalığı ve tozlanmış bir sıkıntıyla ben de bir şiir yazayım dedim, sabah sabah, aynı okuduğum güzel şiir gibi, sanki yazılmış ne varsa okuyan yoksa hâlimiz nice olur olan. Şöyle aynı huzurun yargısı ve işinin ehli bir saplantı, övgüde derinliği derinlik kazanacak. O (sıfır) ideolojili. Tatlı bir gerilim yaratacak. Kapıları açtıran bir duygu değeriyale

muhkem. Doruğa tırmanan bir imgesel anlatımın bekçisi. Okurun bilincini dürtten bir anlam fıskırmasıyla ayrıksı. Bereketini arzulayan az sözcüklü ve şaşırtan sıra dışı bir birlikteliğin noter onaylı yalnızlığı. Ağrısını bıktıran bir şarkı gibi çelişkiden beslenen, durumları nesneleştirmiş bir şiir! Yani burada daha başka daha bir sürü Şey, nakışlanmış, hüznünü hor kullanan.

***

Ben, sevgili bir okur olarak: Sizden, ödünç karmelleşmiş bir övgü alabilir miyim? Sonra dostluk pekiştiren birkaç hayta sözcük? Sevdalı bir alışkanlıktan bozma esin ağacı üç beş dize, geleceği gören ve çağıran? Belki, dağarcığımızdan, yorgun yüzünü şiire dönmüş incelikli bir yorum?

Biraz kalabalık çalabilir miyim, belleğinizden, aynı kalıpta çoğalan? Küçük bir ders için bilinçaltınızı süsleyen birkaç darağacı? Veya bir pay, gurur ve tutkuya yürümüş şiiri şarkının atına bindiren ev şenliği? Belki, bir fotoğraf çekimi için, mekân ve zaman zenginliği ile ışıldayan bir afişin önünde, baş

önde çene aşağıda göbek içeri vücudu yana döndürme alıştırması? Bir kâse okunmuş üflenmiş jurnalcılık? Belki estetiği ile şiir tarihinde yerini almış şiirsel müstehcenlik dayanıklı gülümseyen bir küfür? Şimdi siz bana terbiyeli bir özgünlük hikâyesi okuyabilir misiniz sızmak için büyüdü çatlaktan içeri? Bir nazar boncuğu takabilir miyim doğuştan alkışlı ütopyanıza şifa dağıtan?

***

Rüzgâr sert esiyor, sıraya koymuş ölüleri, kayıtlı belleğin ışıltısında, çamurla sıvanmış yasal terbiyeli mesafe. Lütfen mesafeyi ayrıntılara toplayın, iç zenginliğinizle mühürleyin enerjisi. Şüphesiz bu deneyimler paragrafını sevdimiz. Lütfen elektronik ortamda güvenli şifrenizle imzalayınız, tevazuyu ve gücü veya acının ısmarlanmış kokusunu. Lütfen rengini etkileşiminden alan yaşlı bir duvara asın alevini üfleyen iyiye emdirilmiş sıkıntıyı.

Koyulaştı kimliklerden akan sanrı ve balyalandı başıbozuk yorumlar. Sevgili yetkili yazılı ve sözlü saatleriniz içinde, az ötenizde veya çok uzakta burada aklınızın dünyayı süpürdüğü yerde, küçük bir ses var, bir küçük günahkâr, durmaksızın dünyayı okuyor, soğutup kâğıdın sıcaklığını, çok boyutlu sevişelim diye sesleniyor, şuh ve hoppa yalnızlığın afişindeki siyah ve silindir şapka.

Derhal gereğini yapalım yeni stratejiler belirleyelim, gönüllüleri ve öğrenmeye istekli olanları ödüllendirelim, kalp kartları için erişim parolalarını gönderelim. Mamafih yapı çözüm için imlasız öznelere hazırlayalım, üzerine fiyakası güncellenmiş mana ve liyakat serpiştirelim. Bak, alabildiğine kafiyeli uyanıyor satır aralarına hüznü kovan bir sonbaharkış hazırlığı. Herkes anlasın herkes anlasın herkes kendi meleğini temize çeksin.

***

Ey şair o dikenli tel, kendi açmazlarında boğulan akıllı küçük sıradan insanların sembolü olduğunda şiddet, zulüm, ölüm salgın bir hastalık gibi çörekleniyor. Ki, "İnsan alışkanlıklarının oğludur." Saplar kalabalığını yalnızlığının kalbine ve Ben'den Sen'e ve O'na güzelkorkunç farkındalığı uzar gider.

Sonra bir Rica ve Destek Açıklaması: Ulaşılmaması gereken bir statünün yol göstericisi sonra kilit önemiyle davranışları sınavan mühim kuralların belirleyici edebiyat aşkını hiçbir engelin durduramadığı kendinin filozofu canım X, en çok kaba yalnızlığın yontusunun yapıldığı burada, mekânın doğurduğu

BİR GÜL YOKAY - VARAY ARASI İSTASYONDA

göğsüne susmaya geldim ayın gümüş yüzünde
harekeler ötreler setreler
şehir çok eski, kırılmaç yuvaları toz toprak
maşruktan bir ah! çektim, yemen elleri kan

şimdi beni taşa taş duvarlara örseler
içimde bir kireç kuyusu ece ayhan
orta ikiden ayrılanların omuzlarında gassal

madalyası göğsünde birinciliği almış beyaz ağlıyor için içine
noktalar virgüller kesmeler
kent az yeni, güvercin gagaları kıpkırımı
istanbuldan bir piyango çektim, ankarada tavşan niyetçileri
greve girdi

şimdi beni karanfilde kuş yemine katsalar
içimde bir safiyan kuyusu özdemir asaf
grameri tutsak dillerin yangınında yanıyor silgiler

nitimur in vetitum, yasaklanmış olana erişmektir amacımız
göğse sıkışıp kalan bir nefes, iğnesi müptezel
comma dot slash
il, han biraz eski/yeni, felix'in kanadında sağrı
mutu kable en temute
notası kaçmış çoraba, beyat-i peşrevi supsuz

şimdi beni melanet hırkasına sarsak
içimde bir imge kuyusu
ötenazi huysuz bir deve berk'ti
decadentlerin dudaklarında fahişeler iki suret

19 Temmuz 2018

Beytullah KILIÇ

ERKEN ÖLÜ

budandım göz kaş işaretleri verdim mezar yerimden
yeline düşkündür sürgümün müziği
öyle derinim pıtrak tutmuş
temizlenir sandım çocukluğumun kırık kemiklerinden

eklemler
çarpılmış süt dişleri suyunun acı tortusuna
zaman tartmaya çıkmış dededen kalma sapanında
ve kuru vadilerde şırıngasını bulmuş ucu kırık
pılı pırtlara gömülü ihtiyarlıklarda dolaştırmış kaybını

konus, sulu sepken senin uzakların
seyrek sepenek kelimeler bul bavulundan
yarı ayık "Ayaz Usta"* yapmamış mıydı senin duvarını

*Köyümün en eski duvar ustasıdır. Her eve tuğla
koymuşluğu vardır.

beyaz bayraklı olguya ilişkin elem verici durumları, şiirsel
olanağa dönüştürmek için birden bire normal âlemde şiiri
âlemine geçiveren, yitip gitmiş kalanlara yeni imgeler arayan
hem şair hem yazar kardeşimize hep konuşulacak olmadı
gerektiğinde yüzüne de vurulacak bi kıyak yap! Tanıt onu!
Paylaş onu! Övgüyle eleştir onu! Ona okuyucu bul! Duasını
al... Şiir yazana, ödül alana, acı çekene yakışır.

***

Galiba bütün suç, burada inatla hüküm süren bu şiirli havalarda,
aklımı yitirmiş mevsimsel geçişlerde. Bu acayip kuşatma
kötücül sonuçlar doğuruyor. Ama insan dediğin önce aklına
mukayyet olacak ya, neyse! Kendime konuşup duruyorum:
Mevsimsel geçiş deyip aldırılamazlık etmeyeceksin, diyorum.
Bak, durup dururken insanı kendisiyle kavgalı, şaşkın, ketum,
şüpheci, telaşlı ve hatta çekingen filan yapıyor, diyorum. Allah
göstermesin sonra aynada, kendine küsüp durursun, diyorum.
Yani, insan yakalanmaya görsün bu çılgın anmalar şenliğine...
İşte o zaman, ne yazdığımı ne yazacağımı da bilemiyor. İşte, bir
araba sözcük dolusu sözcüksüzlüğün tam ortasındasın.

***

Peki, şimdi bu akşam sağanağında kim, ayyuka çıkarılmış
entelektüel döngünün iç gıcıklayıcı serin rüzgârları eşliğinde
ortak alıntılar avlusunun kapısını aralayıp muhakkak
deneyimlerine dayanarak, (Ah, kanatları ıslak bir kuştur o.)
kavram bulucu sıkı bir şair olarak elbette şeytanın da
yardımıyla ve usunda biriken terbiye ederek bireysel yeni bir
karşı duruş için güler yüzlü sözcükleri ortak yaratıcılığın
"solgun acıları" harmanlayacak? Kim? İncelikli, çok alkışlı
duruşlar ve fisıldayışlar meselesidir bu büyük sevaplar bu işler
güçler işler kalabalığı. Bu "Seçkinlerin Dolaşımı." Şimdi neyse
ne, neyse ne, desem, tutup çılgın atarsın şikâyet edersin beni,
ortak mutluluğa.

***

Yeni değiştirilmiş kapak fotoğrafı gibiyim. Nihayet. Günlerden
sonra yine gurur duydum. İyi oldu. Öz güvenim arttı. Şimdi sen,
Lorca'nın Kanlı Düğün'ünde de parlayan bir düşün delisi o
hançeri alıp

şiirinin içine yerleştirebilirsin ve raflar dolusu kitap okumuş
müthiş ileri zamanlar duygusu bir yaklaşımla güneşi kapatıp
yağmur toplayabilirsin yalnızlığına, doğal sıkıntıların ortasında,
yük olup imgelere. Ve alkışlatabilirsin gezgin şair aklını.

***

Ey biçim ey acı çeken başıyla onları.

Çıktı!

Kâbusnâme

şiir

Sedat Şanver

Yazı Kültürü Yayınları, İzmir, Aralık 2018, 128 s.

ÖLÜ SIRTLARININ YALAN
SÖYLEMEYECEĞİ BELİRTİLEN
'LAZARUS' KİTABINDA
SONGÜL ESKİ ŞİİRİ

Hakan UNUTMAZ

Beytanyalı Lazarus (Aziz Lazar veya Dört Günün Lazarı), Yuhanna İncili'ne göre İsa'nın mucizesini göstererek ölümden dört gün sonra dirilttiği kişidir. Lazarus'un dirilişi, canlı doğasının en büyük derdi olan ölüme karşı bir başkaldırı hikâyesidir. Bedenin hayata pamuk iplikleriyle son tutunuş acizliğine de bu hikâyeden hareketle kırık bir isim verilir: Lazarus Refleksi.

Songül Eski'nin ikinci şiir kitabı olan *Lazarus**, adına tezat biçimde ölüm derdiyle, ölüm gerçeğiyle başlıyor. “*Ölüler Yalan Söylemez*” diyerek bütün ölümlerin canlı sırtlarını, duvarda kalmış can çekişen hikâyeleri, bedenlerin peygamber sesinden mahrum kalışını önsöz niteliğinde geniş dizelere dökmüş Eski.

İki ana bölümden oluşan eserde birinci bölümde sancılıların edilgenliğinden dağınık bir şairin soyuna, hayatla birey arasındaki şikeli maçıdan sonra maçı skoruna göre tohumlara kinlenen insana, Pompei'de konuşulan iki dilden ipeğin çilesini çeken otuz iki sayısına kadar geniş bir yelpazeyle serinletilmiş şiirler görüyoruz sayfalarda. Dirilişe kadar geçen samanın yükünü

(...) *dört günde işlenen günahın
huzursuzluğu
yedi bizi Tanrı'm
bildim* (...) (s. 62)

dizeleriyle sadece insanlığa değil Tanrı'ya da yükleyen şair, günlük hayatta kulağımıza sıklıkla çalınmayan ve sözlük köşelerinde ofset ofset solan kelimeleri de güncelle sentezlemeyi bilmiş.

İkinci bölüm, önceline nazaran daha kısa olsa da anlam ağırlığı bakımından kefesini aşağı çekebiliyor.

(...) *fitili almış bir dudağın kenarından geçtim az evvel
çarpıştı sözümüz infilak etmiş bir kalbin diliyle* (...) (s. 72)

diyerek bizi içimizden taşırabiliyor bazı dizeler. İlhan Berk, Rilke, Nilgün Marmara, Edward Comings, Jean Cocteau, Yaşar Kemal, Furuğ Ferruhzad, Cemal Süreya, Allen Ginsberg, Louis Aragon, Tomris Uyar, Turgut Uyar, Nietzsche ve Edip Cansever gibi alıntılarla renklendirilen kitapta ayrıca kelime kırılmaları yapılarak anlam bölünmesi de oluşturulmaya çalışılmış: *düş/es, b/aşka, yetiş/kinleşmeyen, k/alem, an/sızında*... Divan ve halk edebiyatından aşına olduğumuz dedim-dedi tarzı söyleyiş de günümüze uyarlanmaya çalışılmış:

(...) – *kasılmış acıların rahminde bir yalnız
düşmek için sebep arar mı
+ arar
dedi çelişik kalbi kadının* (...) (s. 13)

Ayrıca kimi şiirlerde de kuşların hatırına yorulan kalem mevcut:

(...) *yolunda gitmeyen bir göçün sesi gibi
çatlatacak derimi
ne serçe ne güvercin
bir baykuş
ulağı yasın
ve çoğalan ölüm çiçekleri
gagasında sığırcıkların* (...) (s. 31)

Recep ÖZGEN

- MİHNET GÜNCESESİ -

yakışamadım dünyanın hiçbir yerine
perdeler diktiler yüzüme
parçaladım

dağıldım
kendi kendimi boşalttım yeryüzüne
sonra tenhalıklar taşıdım yüzümde
huzursuzluklar çaresizlikler
anlamadınız

maske oldum duvarlarımızda
bir şeyler var şuramda
bir şeyler ters bu dünyada
dedim duymadınız
acı
fark ettiğiniz kadardı

rüzgâr yaşanmışlıklar getirdi ormana
ağaç eğildi suya ağladı
balık sudan dinledi rüzgârın yarasını
kuş duydu bulut duydu
siz ne yazık ki

boşaldım köşelerde
kendi kendime
yoruldum
etimle gövdelendi yorulmak kelimesi
görüntüsü oldum

seyir defteriymişim ölümün
anladım
parçaladığım perdeyi yüzüme diktim
siz ne yazık ki

Usullü bir karanlık var Eski'nin şiirlerinde. Manzum olarak rahatsız etmese de insanlık olarak rahatsız ediyor, kursağında bir kitle bırakıyor, düşündürüyor okuru. Şiirlerde kullanılmış benzetme, kişileştirme gibi söz sanatlarını yaşadığımız coğrafyadaki gün olaylarına rahatlıkla uyarlayabileceğimizi düşünüyorum.

(...) *sözün su senin
derinlerde istirdiyelerin içtiği* (...) (s. 74)

sesiyle bazı bazı dilimizi tuza bandığımız şiirlerden ayrı bir lezzet, ayrı bir haz aldığımızı da belirtmek isterim.

Kısacası Songül Eski'nin *Lazarus*'unu okurken kuşların yayan kaldığı mevsimleri şubat sancısına mı hazıranaya mı bağlayacağımıza karar veremiyoruz. Lazarus'un odasındaki hastane kokusunu burnumuzda hissediyoruz; tentürdiyotlu, yapışkan.

*Songül Eski, *Lazarus*, Öteki Yayınları, İstanbul, 2018.

ARALIK-OCAK VE YENİ-ESKİ KAVRAMLARI ÜZERİNE

- 1-
Hayat şu günlerde üzerini takvim yapraklarından
işaretlediğim bir çizikten ibaret
Gece ve gündüz, gündüz ve gece...
Sığındığımız zorunlu limanlarımızda hiç bir şey yapmadan
balık verilmesini bekleyen kediler gibiyiz
Protesto gösterisinin içine yanlışlıkla düşürmüş yaşlılar
gibiyiz,
Aralık ayında sıkça gördüğüm kar kürelerinin su sızdıranı
gibi, ya da kar tanelerinin uçmadığı...
- 2-
Balık pazarında balık torbamin içinden yengeç çıktı, günün
mutluluk sebebi.
Kokinalar alarak kendimi yeni bir yıla hazırlamak istiyorum,
Alışveriş merkezlerinde çalan yabancı yeni yıl şarkılarına
ayak uydurarak ,
Kapitalizmin beni çağırdığı ruha bürünmek istiyorum, oysa
ruhum kendi şarkısını söylüyor...
O isyan ediyor: ben ruhuma ayak uyduramıyorum.
- 2'de kaldım-3'e birazdan geçeceğiz. Hala 2-
Elmayı tam ortasından bölebilecek güçteyim ama
anlamsızca bir güç bu
Sürekli kızdığım şeylere çok farklı tepkiler gösteriyorum
Bağırarak dışında artık küfrediyorum, sınırı aştım;
çizmelerim çamur doldu.
Denizin kenarından karanlığa bakıyorum, gökte ay yok
Balıkçılar var ve kedilerden çok bir sürü köpek var
Gökte ay yok, karanlığın içinde bir sürü ses var geceyi
bölen.
- 3-
Merdivenlerden inince keşfettiğimiz yerden gelen
Güzel, huzurlu bir müzik sesi...
Yirmi dört saatin içinde her şeyi yaşatabilen bir hayat bu
Her şeye gücü yeten bir hayat bu...
Şömine başı kaptık, iki kadeh şarap içtik ve ilk defa unuttuk
tüm dertlerimizi.
- 4-
Alacağım kitapların listesi gibi bir hayli uzun hayal
kıvrıklarımın listesi
Gördüğüm her çiçeği koparmadan sevmeyi öğrenmişken
Olgunluk denilen kapıyı tam açamıyorum ardına dek
Aralayıp aralayıp kaçıyorum.
- 5-
Gözlüklerimi takıyorum, başımın ağrısı gözlerime vuruyor
Gözlüklerimi takınca keşke görünmez olsam,
Gözlüklerimi takınca keşke çok güçlü,
Süper kahraman olsam, en fiyakalısından bir giysim olsa.
Aralık ayında bolca istiyorum, istemek değil vermek gerek.
Aslında ben en çok veriyorum kendimden ödün.

İNCİNMIŞ KUŞ

Abim Doktor Ahmet Karakaş anısına

Her uzvum felçle tanış oldu en çok gözlerim
Sen yıldızlar örtündün diye çıplağım
Kızıl güller köklerini salıyorken omuzlarına
Dünya aceleci kütle sırtımda
Pencereleri hiç açmadım

Merdivenle sınıandım çıkmak için karanlığı
Sende yokuşlar indim kavimler tuttum yitmiş
Kasırğa giyindim bozgunum sert
Buluştum siyah beyaz fotoğrafında eskil
Yüzüm eski bir kâgir

Tavanın geometrisi vardı gökyüzünün yok
Dallarımı örseledim
Allah'ıma kitabıma sustum
Çokça bölündüm
Yedim içtim zehirdim
Baktım yoksun yokluğunla doldurdum göğümü
Gittin incinmiş bir kuş avucumda

Pusumu gördü pencereler
Daha kaç kez eskidi saçlarımda yağmur
Bu parmak ucumu acıtan diken
Örtü bellendim
Kanayan yerlerine
Üşüyen yerlerine
Bu ağaç bana sonbahar

İlk defa girmedim bu mezara
Yol aldım tek
Cılız ağaçlar yanbaşımından hızla geçti
Geçtim uzun bir hayatı
Alkışlayın beni gitmedim
Bir anlamı olmalıydı ölmeyişlerimin
Bir yoldaş yahut kitap
Ya da serin bir ırmakta bin kez yıkanmak

6-
Hayat şu günlerde istediği hayatı yaşayamayan ruhlarla
dolu:
Vıcık vıcık, yapış yapış, pembe pembe fanusların içindeki
Siyah beyaz filmler, kesilmiş gazete küpürleri,
Bir gün yaparım mutlaka denilen yemek tarifleri
Saksıda sulanmayı unutulmuş bahtsız çiçekler gibiyiz.

Yeni yıl gibiyiz... Adı yeni, içinde tüm eskileri
sürükleyen....

Aralık 2018

KAMİL EŞFAK BERKİ ŞİİRİNE DEĞİNMELELER

Erkan KARA

1948 İstanbul/Üsküdar doğumlu şair Eşfak Berki, hukukçu bir aileden gelse de, kendisi eczacılıkla işgal etmiştir. Yazın dünyasında ilk, şiirleriyle 1971'den bu yana olan Berki, daha baştan, az yazan ve az yayımlayan bir şair olarak, okura hayret fişğini atmıştır. Bu, şiirdeki titizliği, nitelikli eser verme derdi, onun sıradanlığı kabul etmeyişindedir. Duruşu olan, ilkeli şairlerdendir Berki. Çünkü çok ağızlı, her şeyin faş edildiği bir çağda, ciddi bir şiir birikimine sahip, donanımlı bir edebiyat adamı, ortalık olmak istemez.

Berki, bilindiği üzere bir "diriliş" şairidir. Bu ne demektir? Bir cümleyle söylemek gerekirse, varoluşunu ve dünyayı hakikat temelli okumaktır. İşte diriliş geleneğinden aldığı ilhamla, kendi özgünlüğü içinde, entelektüel yetenek ve duygusal zekâ birlikteliğinde şiirini kurmuştur. Bu hâl, şiirlerinde ve düzyazılarında açık bir şekilde kendini gösterir.

Eşfak Berki, 1989'da "Ay Işığı Ve Kervan" ve 2004'te "Çocuğun Miracı" adlı kitaplarını yayımlar. Öncelikli olarak şiirlerindeki zengin çağrışım ve göndermeleri dikkat çeker. Kitaplarında, insana ve hayata dair hakikati, kendine özgü imge, ironi ve metafizik inceliklerden kopardığı, sıkı işlenmiş bir şiir yapısı oluşturur. Berki'nin şiirlerinde beslenme kaynaklarının, büyük şiir geleneğimiz kadar, modern dünya şiiri olduğunu da görmekteyiz.

Eşfak Berki, şairliğinin yanı sıra denemeleri, incelemeleri ve poetik yazıları ile de ciddi bir edebiyat adamıdır. Bu donanımı ile eleştiri yazılarındaki isabetli ve can alıcı tesbitleri ile aynı zamanda güçlü bir eleştirmen olduğunu da bize gösteren Berki, yine şiir alanında yaptığı tercümelemleri ile, özellikle de Ezra Pound şiirinden çevirileri ile dikkat çekmiştir.

Berki, sanatların birbirinden yararlanmasının yaratıcılığa katkısı olacağını gayet iyi bilir, ve bunu şiirinin yapısında, 'sesli görmenin, renkli duymanın yani duyumdaşlığı,' resim ve müzikten faydalanarak ulaşılabilirliğini göstermek ister. Bunun için, şiirin de diğer disiplinlerle birlikte daha gelişen bir süreç olduğunu bilen Berki, kendi estetiğini bütünüyle bulabilmek için resim ve müzikle ünsiyet kurmayı unutmamıştır. Burdan hareketle, Berki şiirini daha iyi anlayabilmek adına, şiirinde resim ve müziğin etkilerini de saptamaya ihtiyaç duyulur.

Bugün kadim dünya değerleri ile, ilkeli ve tutarlı bir yaşam ve bunu izleyen ciddi ve titiz bir sanatçı tutumunu kaybetmeden, kültürel muhteşemliğinin yalnızlığı içindedir bir bakıma Eşfak Berki. Bu, kültürel birikimlerinin alış-verişini yapabileceği ortam ve muhatap sıkıntısından, entelektüel bir yalnızlık demektir. Bu yalnızlık, Berki'yi hayatın içinde bir bakıma kendini anlamlandırmaya götürürken, diğer bir yönüyle de onun yazın dünyasındaki müşkülpesentliğini tetiklediği, tedirgin edici bir durumdur.

Evet, her şeye rağmen "Hâl sâidir." (Bulaşıcıdır.) Buyrulmuştur. Bugün bir kez daha görüyoruz ki "şairin hayatı şiirine dahildi." Burdan hareketle, "dilerim ve umarım ki, maraz değil, şevk bulaşıcı olsun, cezbe bulaşıcı olsun ve aşk bulaşıcı olsun," hayatımız(d)a. Ve son olarak, Eşfak Berki'nin şiirine dair bu yazıda söylediklerimi, örneklemek için, şairin "Yürüyen Merdiven" adlı şiirini paylaşmak istiyorum.

YÜRÜYEN MERDİVEN / Kamil Eşfak BERKİ

(1)
Aksaray metrosunda Yürüyen merdivenlerde Herkes ne
güvenli duruyor Ben sarsıldım
Korkacak ne var Herkes
Şeyh Galib'in "yürüyen yolda duran yolcusu"
Ben onu bunu bilmem ister yukarı İster aşağı
Yürüyen merdivenlerde Hâşim'i hatırlamalı insan
Yer altı şehir treni
Kızım küçükken böyle demişti
Sıcak yakıcı bir buz
İçimde sezdiğim yazmadığım her şiir
[Hüs ü Aşk'taki Yürüyen yolda Duran ilk yolcu
Ben oldum mu?]

(2)
Kımıldamadan geleceğe doğru ineriz metroda
bir merdivenin yürümesi
ne tuhaf
evet tuhaf
ama oldu bir kere
işimize bakalım bakalım bekliyor mu bizi yerinde mi
Ahmet Hâşim'in yeşil göğü epey bi derinlerde

(3)
Hani pek
pek bi süslüydü de
süstüydü
dünya
bizi

(4)
Yeşil göğün altında Dede Efendi'den bir yeşil çadır içinde
bir cüvan yatır
keyfin yerinde valla gördün mü bak tank
paleti gibi işliyor sesi sessiz olarak
sonuç: ne 'modern' ne 'postmodern' metro iyidir tazeler
geleceği tazeler geçmişi kafiyesi

Çıktı!

Odalar ve Şehir

şiir

Zeliha Cenkçi

Mayıs Yayınları, İzmir, Kasım 2018, 96 s.

ZEYTİN SOKAK SAKİNİ ATEŞ BEY'İN ÖLÜMÜ

I

Küllenmiş özlemlerle Ateş Bey, beline dek sarkar olmuştu
camından
(Bir köpek ufka ağmaktaydı her gün denizin kenarından.)
Bir türlü görememekten karşısında beklediğini,
Kurumuş dere yataklarına dönmüştü gözleri.
Sırtıysa Getsemani...

*Bilmem ki kimdir bu, sırtımda hiç durmadan konuşan?
Sevgiden, barıştan bahsederken, ölümü imliyor hep bir
yandan.
Derken, ansızın birileri geçiyor sokaktan...
"Efendim" diyorum, "geçip gitmeyin, okşayiverin başını şu
köpeğin!"
Ama ben hem erinç hem eza duyuram sevenlere bakmaktan...*

*Bana gelince...
Ben hiç sahiden yaşamamışım gibi,
Yaşarken kimselere veremedim biriktirdiğim sevinçleri.
Belki de birilerininin düşüydüm...
Yıllardır bekleye bekleye gelmeyenleri,
En sonunda düştüm.*

II

*İyi görünüyor muyum? Evet, oldukça iyi görünüyorum.
Güneş gibi sıcacık gülümsüyorum...
Bilmem kaç kişinin omuzlarında ben, öylece gidiyorum...
Karalar giyinmiş bir kalabalık görüyorum;
Yüzlerinde erinçli bir matem
Bu erinç, ölen kendileri değil diye santıyorum.
Bir yandan da yürekleri paralayan bir ezgi duyuyorum:
Para ram pam pam, para ram pam pam, para ram pam
pam,
Para ram pam pam; pam pam, pam pam! **

*İşte, nihayet götürüyorlardı ölümü ve ölümü böylece...
Fısıldamalar:
"Gene de çok yaşanmamak lazım elbette."
"Tabii tabii bulaşabilir ölüm, neticede..."
Sağıma soluma bakıyorum yatırıldığım yerde;
Bir kent gömütlüğündeyiz herhalde
Sağımda, bir Prometheus statüsü:
Zaman, eza ve pişmanlık dolu bir anlatım vermiş yüzüne...*

III

*Beni, tam da on para etmez bir gömü gibi gömecekleri
sırada,
Her şey duruveriyor bir anda
Ve bu yaşayan (sahiden bir ölü ben miyim acaba?)
kalabalıkta,
İrice bir çift göz iliştiriyor gözlerime: kara
Bir arabaya koşulmuş olan bedeni,
Cehennemden çıkagelmiş de yenice sönmüş gibi tütmekte
hâlâ...*

PARMAKLARIN YAZGISI

sokakları temize çekmek ise
yalnız çöpçülerin işi
hiç yağmur yağmıyor
şehir kirlenmekten bezgin
yeşile bulaşıyor kara leke

turunç memeli kızlar
eskiden hanım eli sokağında buluşur
gül bırakırlardı duvarın üstüne
ilk akşamların dönüştürmesi
sütün içine kattığım maya

gide gide yükselen dağların
işlevince yıldız atıyoruz göklere
yarın öğretmenler günü
uzun ince parmakların yazgısı
bu çarpanların içinde

oksana kuzeyden gelmiş
karışmış bizim kızların içine
izmir yağmuru gibi parlıyor gözleri
manisa bağlarından bir salkım üzüm
cubuğundan bellidir iki gözüm

(Bir köpek yiyeceğini, bir tavşan yavrularını,
bir adam da bir kız çocuğunu gömüyordu aynı sırada.)

*O, bu kalabalığın içinde, yalnızlığın da ötesinde...
Bense, boğuluyorum çağıldayan sessizliğinde.
Sonunda, çıldırmış gibi bir halde fırlayaraktan,
Sunturlu bir küfür savurarak, yıkıyorum arabacıyı yere.
Hayır, yapamıyorum öyle.
Zira ben orada, o şeyin içinde yatıyorum öylece...*

IV

Yeniden yaşamak isteğiyle Ateş Bey, itip durur olmuştu
tabutunun kapağını
Doğrulup koklamak istiyordu göğsünde açan zambakları
Zaten onsuz Zeytin Sokak da olmazdı
Bir plak çalar da artık kimse duymazdı
Salyangozlar çatırdardı kaldırımlarda
Kediler kedi olmaktan çıkar,
Kimsesizler kimse bile kalmazdı.

Yeniden doğamayacaksa da Ateş Bey,
Bir ceninin sonsuz huzurunu bulur belki de Büyük Ana'nın
rahminde.
Sonra gün gelir, tohum olup ağar güneşe
Ve rüzgârla birlikte uğuldar kulaklarda sözleri,
"Yaşayanı öldürmeyin" diye
"Yaşayanı öldürmeyin"
"Yaşayanı öldürme..."

* Mozart – Requiem, 3. Sequentia: Confutatis

GÖĞÜN KEDİSİ

Mustafa ATAPAY

Levent, kusursuz bir atın, yani masalın peşine düşmüştür. Aslında peşine düşmemiştir, masal Levent'i bulmuştur. Nerede bulmuştur, bir tay üzüntüsünde, şarkta bulmuştur. Ve bülbül gibi şakımıştır şiirinde bize şarkta aşkı. Levent'in yazdığı aşktır kâğıt üzerine, ki melekler görür bu aşkı, emeği, iki haneli bir köyün tandırında bulmuşlardır. Onu çağırırlar bir ateşe, ateşte yanmak, yunmak, yıkanmaktır kardeşliğin evinde, bu öğrenmenin kardeşliğidir. Levent, yazarken bildiğini sakınımsız bir sarkaç gibi söylüyor, okuyucuya sorular soruyor. Şiiri bitirdiğinde anlıyoruz, anlaşılmasız olan son dizede toplanıyor, masalın sonunda. Levent'in görüşü aslında bir son görüş değil ilk görüştür. Levent, baktığında zaten görmüştür. Bakmadan önce bilmiştir, her ne idiye onu... Gerisi Levent'in izleğindedir, dışa aktarımıdır. Sembollerle, motiflerle süslenmiştir masal dükkânının nadide evi. Ve aşkta bu dükkânın payını alır şair. Âşıktır, ister ki okuyucu da âşık olsun şairin şiirine. Belki şiirin şairine... Hiçbir şey tesadüf değildir, neye üfleme gibi, ney seçtiğine gider. Aşk da şiir de şairine gider. Kuşları gördünüz mü peki, kâh uçarlar kâh konarlar, ama göğe uçan en güzeli kuştur; çünkü bazen gökler de uçar, kuş dursa bile gök uçar. Hiçbir şey durmaz durduğu yerde, gökler bile göğe yükselir, şiir gibi. Şiir, suya yakındır. Şiir, sudur. Has şiir bulansa bile durulur kalbin özünde, çiçeklenir şairin hasında, şiir inşa ettiği şiiri kurar, zamana bakar, görür anı anıların pusunda, dolanır ay gibi. Sonra buradadır, onca masaldan sonra aramızda gezer bakışları, her şair başka bir şairin şiirini yazar; çünkü şair başkasıdır, Levent, kendi bakışında başka bir şairi görür; çünkü ben bir başkasıdır, şairler akrabadır, kuşların gözü göğün gözüdür...

* Levent Karataş, *Son Görüş*, Düşülke Yayınları, İstanbul, Ekim 2017, 58 s.

Çıktı!

Repertuvar

şiir

Emre Şahinler

Anima Yayınları, İstanbul, Kasım 2018, 56 s.

Çıktı!

Acil Gerçekdışılıkta Maceralar

roman

Max Blecher

Çev: Suat Kemal Angı

Jaguar Yayınları, İstanbul, Kasım 2018, 152 s.

Muharrem SÖNMEZ

GECE MÜDAVİMİ

havvanın kalbinde geldim buraya
birçok şeyin içinden sadece bu
diş izleriyle dolu bir başlangıcın ertesi
bu hüznle bulunmuş bir sözcük
size pişmanlık edene merhamet sahnesi
hâlâ kusurum yüzlerini hatırladıkça

ademin kalbinden düştüm buraya
ayak ile değil el ile sırt ile omurga ile değil
suya eğildiğimde dünya yukarı baktığımda hayat
bir ağacın dalına asılmış buldum bana biçilen gövdeyi
artık yürüeyebilirim dedim üzerinden her türlü yalanın
yalnızca zaman yetiştirmiş bunca budalalığa

kendimin kalbiyle gömüldüm buraya
kuşlarını sayarak çocukların biriktirdiği
ve çoğaldığını hatırlıyorum gülüşlerinde
milyonlarca anlamı varken bile hâlâ
oysa hep bu yanlışlıkla örtüyorlar geceyi
kürekle düzlerken toprağını mezarların
ya da savuruken kül dolu bir vazoyu havaya
sadece hatırlamak ölmeyecek olanı...

Şerif TEMURTAŞ

SONBAHAR GİDERKEN

hangi rüzgâr dağında çiçeklerin kokuyor
sis ırmağında akıyor düşlerin
ayaz çatlatıyor buzdan ırmağı
hasret gidiyorum güneşe
ağlıyorum bir gurbet ülkesine

çöküyor karakış heybetiyle bozdağa
göç ediyorum zeytin dağından
kuşlardan keklük topluyorum
kaçıyorum tavşan kıvraklığında bir yamaca
sığmıyorum bin yıllık yalnızlığın
köyümün

upuzun yattım pelit olup toprağa
filizlendim bahar dalında sincap için
kaçtım tilki kurnazlığından
sığındım bir ceviz dalına
tutunmak için yaşama karanlığın

sarardı sarı yeleklere dalların
aşk için sokaklar ölmeye değer
ah yurdum kör uykulardan
içtim soğuk ayrıntı
başak sarısı heveslerin

hüzünden bir kefen gibi giydim kördumanı
kapat ışıkları gece kaçmasın içeri
gömülüyorum yapraklarına sonbaharın
sahi
bir fotoğraf kaç kuşak taşır anıları

Salihli, Aralık 2018

Hızır İrfan ÖNDER

HEVES

Ben bir kelebek olsam
Uçsam mavi gözlerinde hür
Sarsam gök kuşağımı belime
Erişsem zirvesine gönlünün
Konsam al yanağının üstüne
Öpsem baldudaklarından
Kıskanır mı Zümrüdüanka?

Kollarında biterken kısacık ömrüm!

Döndü AÇIKGÖZ

ÖMÜR SANA BORCUM VAR

Ruhuma iyi gelen her şeyden kaçıyorum
Kaybetme korkusu veriyor kıyı dedikleri yer
Vazgeçtim kalbimi onarmaktan
Tezgâha ne koydumsa dağıtıyorum
Daha büyük uçurumlara hazırlıyorum ayaklarımı

Hâlâ alışamadım kendi katili ile övünenlere
Ne kadar kapatabilirim kendimi fotoğraflara
Son kalem düştü “yataksız yorgansız ömrüm”
Bir duvara ne anlatılır karanlıktan başka
Hangi sevgili yanımda bunca ölümden sonra

Girdiğim sokaklardan kendime çıkıyorum
Ne bir seslenen var ne oyun oynayan çocuk
Savrulup duruyorum rüzgârın önünde
Bir valize sıkıştırılmış şuncacık hayat
Bari adı aşk olan birine rastlasam

Çatısı yıkılmış evde kiminle uyanır vakit
Rüyama giriyor kan ter içinde koştuğum odalar
Havayı saran keder yayılmıştır bahçeye
Neye kattılar beni aynada tanımadığım ihtiyar
Elim kolum noksan

Babamı baston kulübesinde bulsam yine
İlk merdivende cevizli çörek koksa her yan
Gülerken yakalasam annemi
Bıraktığım her şey karşılarsa ayakta
Ömrüm bir hırka içinde çekilmeli köşeye
Öyle kırılğan ve unutkan

Hayal kurmak için yeni kalp gerek
Nasıl bir bıçaktır ki sarıldıgım her insan yara
Git diyordum kendime git
Oturdüğüm mezar başlarından
Bir kez de mutluluk firdönsündü “Leylimley”
Ölümün elini tutmadan

Erdinç DİNÇER

GÖLGE GÖVDE VE SARI ÇİÇEK

gecenin bir yarısı
uyandı adam
yaktı odanın ışığını
dinledi gölgesinin derin sessizliğini
-iç içe geçmiş demir halkalar
gövdesi gezindi odalarda
her oda seyrinden bir dilim

yeni bir doğumdu yaşadığı
gölgesine baktı
uzun soluklu
bir kavgadan çıkmış gibi
su dedi kuşlar dedi ağaçlar
kollar dedi toprak dedi çatlak

pencerenin kenarında uyuyan sarı çiçeğin
ışığına doğru kıvrıldı
filizlenip büyüdü çiçek
bir çentik attı
sanki varım da yoğum dedi
öyle dedi.

adam sustu
gölgesi kaybolmuştu
sarı çiçek oradaydı

Nursel GÜLER

OLMADIĞIM KİŞİ OLARAK

Olmadığım kişi olarak bir şey dedim
Onu ben diyemem size
Öyle demiştim önceden
Şimdi kararımı değiştirdim
Bu kadar mıydı dediğim?
Olmadığım kişi olarak
Bu kadarını diyebiliyorum
Daha fazlasını söyleyemiyorum
Onu ben diyemem size
Daha fazlasını demek istedim

Hüseyin ÇOMAK

DÜŞLERİMDEKİ KADIN

Güvercin beslememize izin veriyor müdür
Ben seni düşünüyorum
Gardiyan farkında bile değil
Bir eksik sayıyor koğuşu
Her gün...

YALNIZ GEZERİN AKŞAMI

karanlık kanatlarıyla alıcı bir kuş
kentin kasvetli rüzgârını dağıtan akşamlar
hızla yayılan bir haber gibi çoğalıyor
pelteleşmiş kulakları çınlatan adımları

sabırsızca beklenen an gelmiştir artık
bir fahişenin gerdanından saçılan kamaşma
titretiyor narın yürekleri ve berduşları
herkesin kaybından bir şey var yaydığı kokuda

dalgalandırarak rüzgârlı kravatlarının bulutunu
birden mahşere çevirdiler durakları
gün boyu esnedikleri masaların arkasında
saatleri donuk bir tebessüme sığdıran memurlar

akşamları fırsata çeviren aç gözlüler çetin
nerede hareketlik varsa ganimet orada
git gide huysuzlaşıyor sadaka bekleyen kediler
sürtünerek dolaştıkları gölgelerin arasında

bir geçitten eğilmiş kaldırımları dinliyorum
okuyarak herkesin kalbindeki öyküyü
hazırlanan benmişim gibi bir düelloya
özenle örüp tarıyorum yalnızlığımın saçlarını

çürük bir boşluğun etrafında toplanmış gözler
sırt sırta yaslanmış taburelerde çakırkeyif
bir soluk alma durağıdır çay hesabına
dinlendirdikleri sedirlerde buldukları huzur

güzeldir akşam olduğunda günahın çağrısı
ilkyazın ılık soluğunu taşır alkolün kokusu
tez olsa da dönüşüm dalıp giderim bilinmezlere
alıcı bir kuş gibi açıldığında kentin kanatları

tuhaf bir gizemi taşır her şeye rağmen
bir nargileyi birlikte içen sevgilerin ağzı
gençliğimden anılar var her birinin gülüşünde
bütün kaygılardan muaf ve habersiz

ah bir gören yok kaşlarını ağırlaştıran bulutu
sarhoşlardan ve yalnız kadınlarından başka
yürüyüp gitmeliyim incitmeden kimsenin karanlığını
bugün de bulamadım öykümü anlatacak birini

YAVRU PENGUEN ELMALI KEKE DADINIRSA

Yavru penguen elmalı keke dadanırsa
Felaket olur, felaketimiz olur
Çünkü penguen eksi 40 derece sıcaklığındaki kutuplarda
yaşar
Penguenin burada ne işi var salaklar!
Hem de elişi-cam penguenin.

Şubat 2018 / Acıbadem / Sürgün.

Serap Aslı ARAKLI

ŞİİR IŞIĞI

Ne yaptırısam hayat üzdü beni
aşk da-- sevmek de ölüm de maalesef aşkla
şair ve şiir günah ve sevap hürmetine
bire bir dünya lekesi şamdanlar mumlar ışıklar
şimdi gençliğime gider gibi St. Antuan'a gitsem
İlhan Berk de güvercinler de orda değildir

Şairler ve şiir ışığı sayesinde
hem Eleni'yim hem Aslı hem aleni
aşk ve ölüm tramvayı içimde çarpıştığında
Gizlilik Saati şiirlerim gibi biraz daha utanacağım
şiir kanatlanıp uçmak denli utanmaktır biraz da--
hayat salıncağı trenler tramvaylar ki birer travma

İyi ki de Arzu Tramvayı'nı Serap diye oynadım
şiir de aşk da ilk gülüştür ölüm gibi, anladım
şimdi Ara Kafe'ye çöksem Ara usta bile orda değildir
ne annem ne babam yakın akrabam bile değildir
göğe ve dünyaya bakmak--
Turgut Uyar ve Vesikalı Yârim'e rağmen
şiir iki duble kan!

Ne yaptırısam hayat üzdü beni
aşk da-- kalbim ki hem yara hem şiir ışığı
artık defterler dolusu sussam da
içim de kühüm de
k/
ân!

Beyoğlu, 24 Aralık 2018

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 50 TL.
Produksiyon	: İhsan Üren, Zühtü Engüdar - Ersin Erdem, Zihni Engüdar, Yalçın Oğuz.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış; 6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839 IBAN: TR370006701000000072092839
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Halim Çiftçi (Ömerbey Mah. Ş. K. Ahmet. Sok. Fidan Apt. B. Blok. Kat: 2, D: 5- MUDANYA)	Yazıcı çıkışı	: Selman Kırtasiye, Kâzım Baykal Cad. No: 14, 16040 Osmangazi - BURSA
Yazışma ve posta kargo adresi	: PK 68 16361 Ulucami - BURSA		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 - 7685		

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının katkılarıyla yayımlanmaktadır.